

مقایسه کیفیت زندگی بیماران شریان کرونری پس از درمان جراحی بای‌پس و مداخله از راه پوست

بتول نحیر* ^{MSc}، رمضان رحمانی ^{MSc}، جمیله مختاری نوری ^{MSc}، عباس عبادی ^{PhD}،
حسین بابا تباردرزی ^{MSc}، می صادقی ^{MSc}، فخرالدین فیضی ^{MSc}

چکیده

اهداف. بیماری شریان کرونری (CAD) نخستین علت مرگ در کشورهای توسعه یافته و ایران به شمار می‌آید. درمان این بیماری به سه روش دارویی، مداخله غیرجراحی شریان کرونر از راه پوست (PCI) و جراحی بای‌پس شریان کرونری (CABS) انجام می‌گیرد. در انتخاب شیوه درمان علاوه بر تصمیم پزشک، نظر بیمار بسیار حایز اهمیت و مزیت روش‌های درمانی مورد سؤال است. این مطالعه با هدف تعیین مزیت دو روش درمانی CABS و PCI از نظر کیفیت زندگی در دوران پس از عمل انجام گرفت.

مواد و روش‌ها. در مطالعه‌ای توصیفی-تحلیلی، ۱۹۰ بیمار مبتلا به CAD تحت درمان با یکی از روش‌های جراحی عروق کرونر و آنژیوپلاستی با روش نمونه‌گیری مبتنی بر هدف از لیست بیماران یکی از بیمارستان‌های شهر تهران انتخاب شدند. سپس، طی مصاحبه‌ای ساختارمند، پرسش‌نامه استاندارد کیفیت زندگی ناتینگهام تکمیل شد. داده‌ها با آزمون آماری T مستقل و مجذور کای با استفاده از نرم‌افزار SPSS 11 تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها. در بیماران تحت درمان با CABS، میانگین نمره کیفیت زندگی $18/56 \pm 3/255$ و در گروه تحت درمان با PCI $22/67 \pm 2/691$ بود. آزمون آماری T مستقل، اختلاف معنی‌داری بین این دو شیوه نشان داد ($p < 0/05$). کیفیت زندگی در بیماران تحت درمان با CABS مطلوب‌تر از گروه تحت درمان با PCI بود.

نتیجه‌گیری. هرچند روش درمانی CABS برای بیماران دشوارتر و پرهزینه‌تر است، اما کیفیت زندگی آنان را ارتقا می‌دهد.

کلیدواژه‌ها: کیفیت زندگی، بیماری عروق کرونر، جراحی عروق کرونر، مداخله شریان کرونر از راه پوست